

● ÚVODNÍK

Imigranti jsou tady

Vždyť Hospodin, váš Bůh, je Bohem bohů a Pánem pánů, Bohem velkým, mocným a hrozným, který nikomu nestraní a nepřijímá úplatek, zjednává právo sirotkovi a vdově, miluje příchozího (tzn. cizince) a dává mu pokrm a oděv. Proto milujte příchozího, neboť jste byli příchozími v egyptské zemi.

5M 10, 17 – 19

Hospodin vyvolil Izrael a zjevoval na něm svůj charakter. Tento charakter se zjevoval mimo jiné v ustanoveních, která jim vydal. Izraelský zákoník byl hodně jiný než zákoníky okolních zemí a byl v mnohém jiný i než zákoníky dnešních zemí.

Nebudu se těmto rozdílům dnes věnovat celkově, ale zaměřím se na jednu oblast.

Hospodin nařizoval svému lidu, aby se věnovali těm, které ostatní odmítali, resp. se o ně nestarali. Otroci bývali bezprávní, ale v Izraeli se zacházení s otroky

věnovalo mnoho nařízení zákona. Vdovy a sirotci byli obecně odkázáni na žebrání, ale v Izraeli bylo mnoho nařízení na jejich ochranu a péči. Přistěhovalci byli mimo svou zemi a rodinu běžně naprosto vydaní na milost a nemilost místním obyvatelům. Nebylo tomu tak v Izraeli.

Hospodin říká, že příchozí miluje a to samé nařizuje Izraelcům. Je to silné vyjádření, které mělo ukazovat Hospodinův postoj k celému světu. Izrael nebyl vyvolen jako jediný k záchraně, ale měl zjevoval nabídku Boží záchrany ostatním národům. Měl zjevoval Boží lásku právě svým v té době velmi nezvyklým postojem k cizincům. Bylo to něco tak nezvyklého, že ještě po vzkršení učedníci nerozuměli Božímu plánu záchrany pro pohany a mysleli si, že se Ježíšova nabídka týká jen židů. Až příběh Petra a Kornelia změnil jejich pohled.

Boží láska se projevuje vždy prakticky. To, že miluje příchozího, se ve starozákonní době projevovalo tím, že se staral o materiální potřeby příchozích, tedy dával jim pokrm a oděv. Přemýšleli jste někdy o tom, jak to asi dělali? Že by na cizince, který vstoupil na území Izraele, spadly šaty a znovu se začala objevovat mana? Nemyslím. Dělal to

skrze svůj lid. Nejprve říká, že miluje příchozího a potom vysvětluje, jak se to projevilo. Bez dalších detailů vyzývá vyvolený národ, aby příchozí miloval. Jak se to mělo projevit? Přece tím, že jim dají oděv a jídlo. Do-

konce se měli příchozí podílet i na jejich slavnostech. To mělo být něco, co lidi šokovalo. Místo odmítnutí a ohrožení přijetí a bezpečí. To bylo něco, co muselo nutně vést příchozí k přemýšlení o Bohu, kterého Izrael uctíval. Proto k dějinám Izraele patří proselytismus, tedy proces, kdy se pohané připojovali k vyvolenému národu. V době Pána Ježíše bylo těchto zbožných pohanů mnoho a často reagovali na evangelium pozitivněji než etničtí židé.

Proč o tom píšete? V dubnovém čísle časopisu Život víry bylo uveřejněno prorocké slovo Michala Vaňka, pastora Slova života v Brně, ohledně úkolu církve v nastávající době. Bylo to slovo o příchodu imigrantů, o tom, že si s tímto příchodem nebudou vědět rady ani státní úřady, ani jednotlivci. V prorockém slově zaznělo: „Církev je mou odpovědí!“ Zaznělo i zaslíbení, že skrze tuto službu dá Bůh milost pokání i mnoha Čechům. Toto slovo se mě silně dotklo a vnímal jsem, že nás oslovuje skutečně Bůh. Někteří z našeho sboru už sloužili v utečeneckém táboře v Rakousku, a začali se ozývat další lidi, kterým Bůh dával toto bříme na srdce. Postupně se také otevírají konkrétní dveře. O některých možnostech služby se můžete dozvědět u svých vedoucích regionů. Modlit se můžeme začít hned.

Nejde však jen o nějaké organizované velké akce. Každý z nás má ve své blízkosti imigranty. Jsou často cílem posměchu a urážek místních obyvatel. Co jim projevít přijetí a zájem? Když jsem nedávno navštívil někte-

ré vietnamské obchody, byl jsem potěšen zájmem o film Ježíš ve vietnamštině a ochotou přijmout modlitbu. Úsměv, laskavé slovo, malý dárek. Někteří by uvítali učení češtiny, pomoc s vyplněním formuláře na úřad, pomoc se sehnáním opraváře. Jejich děti by se třeba rády seznámily s našimi dětmi. Někdo je schopen více, někdo méně, ale když budeme ochotně hledat Boží vůli a dáme se k dispozici, Bůh nás použije pro nás přijatelným způsobem.

Hospodin příchozí miluje. Jak se k nim postavíme my?

Lubomír Ondráček

<http://praha.kaes.cz>

● SLOUPEK

*Moji milí
spolusourozenci,
Jak už v minulém čísle psal Tom, přebíráám
redakci. Je to pro mě
čest.*

*Moc si přeji, aby si SD
udržel svou dosavadní
kvalitu a dále informoval a stmeloval naše
regiony.*

Proto stojím o Vaši pomoc, zpětnou vazbu. Prosím, pište mi, když se Vám něco nebude líbit (nebo také bude), pište o sobě, o Vašich regionech, skupinkách a o všem, co si myslíte, že by mohlo zajímat i ostatní pražské káesáky. Ráda bych postupně otevřela nějaké nové „rubriky“ a bude mě zajímat Váš názor.

Přeji nám všem pěkný říjen. Kéž rozpoznáváme Boží přání a spolu s Ním se radujeme z jejich naplnění.

Nanda

PŘEČTĚTE SI

Spolupráce v Trojici	2
Jak jsme kdo uvěřili	3
Nový pastýř	4
Závďavek nebe	5
Už je to zase tady!	9

Spolupráce mezi Otcem, Synem a Duchem svatým

Na začátek dnešního článku mám pro vás malý úkol: porozhlédněte se ve svém okolí po asi tak dvouletém batoleti. Výborně. Nyní mu prosím vysvětlíte, co je to periodická tabulka prvků. Dítě by tomu mělo zcela porozumět a ještě být schopno to vysvětlit ostatním. Už to máte? Že jsem si vymyslela naprosto nesplnitelný úkol? Asi tak nějak podobně to je, když se Bůh snaží nám vysvětlit sám sebe. Bůh se nám dává poznat skrze své Slovo, ale to, jaký skutečně je, zatím vidíme jen z částky¹. Především tedy, že toto je potřeba mít při čtení tohoto článku na paměti.

Minule jsme nahlédli do toho, jak se vyvíjelo základní porozumění tomu, kým je Bůh ve své trojjednosti. Naší otcové ve víře došli k tomu, že Boží osoby jsou neoddělitel-

né. Nemůžeme se tedy setkat s jednou Boží osobou, aniž bychom se zároveň nesetkali i s těmi ostatními dvěma. Nemůžeme myslet na Otce, Syna a Ducha svatého, aniž bychom zároveň neměli před sebou jejich dokonalou jednotu. Všechno, co Bůh dělá, je dílem celé Trojice. Kdykoliv jedná Bůh, jedná Otec, Syn a Duch svatý. To ovšem neznamená, že všechny osoby dělají totéž - například Bůh posílá svého Syna na zem, Syn umírá na kříži a Duch obživuje člověka ke spasení.

Podívejme se na alespoň některé základní oblasti, ve kterých můžeme v Písmu vidět rovnocennou spolupráci mezi Otcem, Synem a Duchem svatým.

Stvoření

První oblastí, kde vidíme spolupráci v rámci Trojice, je stvoření. Na počátku nebylo nic, jen věčný Bůh. Pusto, prázdno... a Bůh, který se rozhodne z „ničeho“ stvořit „něco“. Apoštolské vyznání víry začíná slovy: „Věřím v Boha, Otce Všemohoucího, Stvořitele nebe i země...“ Otec je Stvořitelem a od něho je všechno.² Stvořil svět skrze Syna a pro něj a také ho skrze Syna udržuje. Otec tvořil svým Slovem – a Ježíš je to Slovo.³ Duch svatý je pak zdrojem života pro všechno stvoření a tím, kdo vede stvoření k slavnému cíli, k naplnění Božího záměru.⁴

Když Bůh tvoří člověka, zazní známá slova: „Učiňme člověka k našemu obrazu...“ Člověk je tak obrazem Otce, Syna a Ducha

svatého. Člověku je také později zakázáno Boha zobrazovat, protože člověk sám má být obrazem Božím a má na zemi reprezentovat to, jaký Bůh je. Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, požehnal jim a dal jim vládu nad zemí.⁵ Spolupráce a vztah mezi mužem a ženou je tak integrální součástí toho, co to znamená být Božím obrazem,⁶ protože Bůh sám ve své podstatě je Bohem vztahovým.

Vtělení Syna

Když přichází Ježíš na zem, obraz Trojice nám začne vyvstávat ještě jasněji. Otec byl tím, kdo poslal Syna, a Syn je ten, kdo byl poslán a přišel. Byl to Duch svatý, kdo umožnil Synu, aby se stal člověkem v Mariině lůně. Bez oživující moci Ducha svatého by nebylo vtělení. Vtělení je součástí Božího plánu obnovy Božího obrazu na zemi.

Ježíš jako Bůh je před svým vtělením zcela roven Bohu Otci. Ve Filipským 2,6-7 čteme: „Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“ V těchto verších vidíme Syna, který se rozhodne, že nebude lpět na tom, že je zcela roven Otci. Svou rovnost nevnímá jako důvod k tomu, aby někdo sloužil Jemu, ale jako možnost posloužit druhým. Rozhodl se tedy pro pokornou službu lidem – a proto se stal jedním z nás.⁷ Sám sebe zmařil a měl stejnou možnost mít obecnství s Otcem jako každý člověk. K Otci měl přístup jedine skrze dokonalou poslušnost Jemu. Stal se služebníkem, plně podřízeným Otcově autoritě, a od Otce mu byla dána moc Ducha svatého.

Ježíšův život byl jak životem Božího Syna mezi námi, toho, který byl od počátku s Otcem, tak i zároveň lidským životem - byl stejně jako my vystaven pokušení, měl hlad a žízeň, zažíval duševní i fyzickou bolest a také smrt. Hřích a smrt přišly na zem skrze člověka - Adama, proto musely být hřích a smrt poraženy člověkem – Ježíšem. Duch svatý zmocnil Ježíše, aby žil život bez hříchu, a mohl se tak stát naším Spasitelem.

Ježíšova služba

Ježíšova služba začíná Jeho křtem, kdy vidíme Otce, který utvrzuje identitu svého Syna, a Ducha svatého, který Ježíše zmocňuje. Když Ježíš vyučuje, jsou to slova, která přijímá od Otce⁸. Je to Duch svatý,

B I B L I C K É O D K A Z Y			
	OTEC	SYN	DUCH SVATÝ
Nazván Bohem	Filipským 1,2	Jan 1,1-14 Koloským 2,9 Matouš 1,23 Židům 1,8	Skutky 5,3-4
Stvořitel	Izaiáš 64,7; 44,24	Jan 1,3 Koloským 1,15-17	Job 33,4
Křísí	1.Tesalonickým 1,10	Jan 5,21	Římanům 8,11
Moc	Efezským 1,20	Matouš 28,18	Skutky 1,8 Římanům 15,13
Přebývá s námi	2.Korinským 6,16	Koloským 1,27	Jan 14,17
Všudypřítomný	1. Královská 8,27	Matouš 28,20	Žalm 139,7-10
Vševědoucí	1.Janův 3,20	Jan 16,30	1.Korinským 2,10-11 Jan 16,13
Posvěcuje	1.Tesalonickým 5,23	Židům 2,11	1 Petrův 1,2
Dává život	Genesis 2,7	Jan 1,3	2.Korinským 3,6,8
Obecnství	1.Janův 1,3	1.Korinským 1,9 1. Janův 1,3	2.Korinským 13,13
Věčný	Žalm 90,2	Micheáš 5,1-2 Zjevení 22,13	Židům 9,14
Má vůli	Lukáš 22,42	Lukáš 22,42	1.Korinským 12,11
Mluví	Matouš 3,17	Lukáš 5,20; 7,48	Skutky 8,29; 11,12; 13,2
Láska	Jan 3,16	Efezským 5,25	Římanům 15,30
Zkoumá srdce	Jeremiáš 17,10	Zjevení 2,23	1.Korinským 2,10
Patříme mu	Jan 17,9	Jan 17,6	
Spasitel	1.Timoteovi 1,1; 2,3; 4,10	2.Timoteovi 1,10; Titovi 1,4; 3,6	
Radost	Žalm 16,11	Jan 15,11	Římanům 14,17
Je Pravda		Jan 14,6	1. Janův 5,6

s použitím: www.carm.org

1. 1. Korinským 13,12
2. 1. Korinským 8,6
3. Jan 1,1n
4. Genesis 2,7; 1. Korinským 8,6; Jan 1,1-3; Židům 1,3; Ž 104,30; Žalm 33,6; Koloským 1,15-17
5. Genesis 1,27-18
6. viz Robin Parry, Worshiping Trinity, Paternoster Press, 2005
7. viz Robin Parry, Worshiping Trinity, Paternoster Press, 2005
8. Jan 12,49-50

který otvírá srdce posluchačů a používá si to, co Ježíš říká, k tomu, aby obživoval.⁹ Slyšíme tedy Otce, který mluví skrze Ježíše, a k tomu, abychom slyšeli, nás uschopňuje Duch svatý. Podobně Ježíšovy zázraky jsou dílem Otce skrze Syna, mocí Ducha svatého.¹⁰

Kříž a vzkříšení

Když přemýšlíme nad křížem, většinou si představíme jen Ježíše a to, co pro nás na kříži udělal. Můžeme se dokonce setkat s tím, že někdo má problém ve vztahu k Otci. Ježíš – to je ten, kdo mě miluje tak, že za mne zemřel. Duch svatý mi dává úžasné dary. Ale Otec? Ten je příliš vzdálený, nebezpečný... Skoro jako by to vypadalo, že je tady ten zlý Bůh Otec – Hospodin Starého zákona, který chce za každou cenu potrestat lidstvo, ale naštěstí je tady hodný, obětavý Ježíš, který hřích vezme na sebe. Obraz milujícího Ježíše, který nás zachraňuje před hněvivým Otcem, je však velmi posunutý. V Písmu vidíme Otce, který tak miluje, že posílá Syna. Otec netouží trestat, touží po tom, abychom s Ním byli smířeni. Proto na Syna uvalil nepravosti nás všech.¹¹ Těžko však dohlédnout, jak hluboká byla Otcova bolest, když viděl svého Syna trpět na kříži. Syn se rozhodl poslušně jít na kříž a obětovat tam svůj život. K tomu ho zmocnil Duch svatý. Je to také Duch svatý, kdo otevírá lidem oči, aby uviděli moc kříže.

Víme ale, že smrtí to neskončilo – třetí den nastalo slavné vzkříšení. Je to Otec, kdo vzkřísil Ježíše z mrtvých, a učinil tak skrze Ducha svatého.¹²

Spasení a znovuzrození

Otec je zdrojem spasení, Syn jeho prostředníkem a Duch svatý jeho uskutečňovatelem.

Syn nás smiřuje s Bohem a přivádí nás do Boží rodiny skrze Ducha svatého.

Smíření s Otcem je možné pouze skrze Ježíšovu oběť na kříži. K Synu však nemůžeme přijít, aniž by Duch svatý jednal v naší mysli a v našem duchu.¹³ Duch svatý nám umožňuje vidět pravdu evangelia, uvěřit a činit pokání. Když se znovu narodíme, Otec a Syn jsou v nebi, ale zároveň jsou v nás skrze Ducha svatého. Duch nám zjevuje Otcovu lásku¹⁴ a umožňuje nám, abychom volali „Abba, Otče!“¹⁵ Zjevuje nám Krista a uvádí nás do veškeré pravdy.¹⁶ Když skrze dílo Ducha svatého v našich srd-

cích uvěříme v Kristovu oběť a jsme smířeni s Otcem, jsme pak pokřtěni ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého.

Církev

Jako Církev jsme rodinou, která má jednoho Otce. Díky krvi Pána Ježíše jsme „pokrevními“ bratry a sestrami. Jsme zároveň tělem a nevěstou Kristovou. Jsme také chrámem Ducha svatého.¹⁷ Božím záměrem není mít spousty jednotlivců, kteří ho uctívají, ale celé společenství lidí, kteří nejen milují Jeho, ale také sebe navzájem. Jako Církev máme naplnit Boží plán, být Jeho obrazem – místem, kde je plnost, vzájemná závislost, spolupráce. V Boží Trojici vidíme vzor pro

takovou dokonalou vzájemnou lásku, která oceňuje rovnocennost a zároveň různost.

Probrali jsme pouze základní příklady toho, jak v Písmu můžeme vidět spolupráci mezi Otcem, Synem a Duchem svatým. Zřetelně na nich můžeme vidět, jak jsou od sebe Boží osoby neoddělitelné. Jak už jsem uvedla, nelze mít vztah například jen s Ježíšem a Duchem svatým a nikoliv s Otcem. Mnoho otázek však provází i to, jaký vztah máme mít s Duchem svatým. Na to se ale podíváme až příštím článku.

Ráchel Bícová

Použitá literatura: Robin Parry, *Worshiping Trinity*, Paternoster Press, 2005

● SVĚDECTVÍ

Jak jsme kdo uvěřili

Do této rubriky můžete posílat svá svědectví o tom, jak jste uvěřili, nebo další konkrétní příběhy, jak s Vámi Bůh jednal.

Letos, 25. října, to bude 26 let, co jsem uvěřila. V kostele Svatého Antonína na Strossmayerově náměstí se mi konečně rozběsklo. Když jsem se tam již po několikáté nesměle pokoušela mluvit k Bohu, najednou mi bylo jasné to, co jsem několik minulých měsíců slyšela. Na Maninách, totiž, že i já potřebuji, aby mi Bůh odpustil. Do té doby jsem se snažila s Bohem sblížit, ale zdálo se, že mě neslyší. Slova o tom, že Ježíš zemřel i za moje hříchy, šla úplně mimo mě. „Vždyť já žádné hříchy nemám!“

Žila jsem šťastně a spokojeně až do patnácti let, kdy umřel tatínek. V té době mne se sestrou pozvala kamarádka na schůzku mladých křesťanů. Nezašlo mě to, ale dlouho jsem si potom zpívala „Boží láska je jako slunce“. Dospívala jsem s vědomím, že morální a křesťanské hodnoty, ke kterým jsem byla vychovávána a snažila se je dodržet, mě staví do nějaké lepší „sorty“ lidí. Naše harmonická rodina ve srovnání s životy svých vrstevníků skutečně vynikala. Po střední škole jsem se ucházela o práci v „Sady, lesy, zahradnictví“ na místo „konzervace stromů“. V té době jsem se totiž rozhodla, že lidé si moji práci a pomoc nezaslouží, jsou zkažení a nenapravitelní (sebe jsem jaksi z této kategorie vynechala), smysl má starat se jen o přírodu. V „konzervaci“ pracovalo duo bratrů v Kristu a ti mi nejprve podrobně pověděli a vysvětlili evangelium a teprve pak, po několika „školicích“ dnech, mi oznámili, že se tato práce pro ženy nehodí. V té době mě kamarádka zase pozvala mezi křesťany a tam,

Na Maninách, jsem své „školitele“ opět potkala. Byla jsem ohromená Boží láskou, kterou jsem na lidech viděla a nadšená z jejich radostné vyrovnanosti a jistoty, kterou zažívali. Můj morální nahléd vzal za své. Byli lepší, byli blízko Bohu a já jsem se mezi nimi

cítila nepatřičně, najednou mi svatozář pohasla. Chtěla jsem také patřit Bohu a mít to něco, co měli oni. Proto jsem se za několik měsíců ocitla v kostele. Když jsem tam uviděla svůj hřích – že jsem si žila bez Boha (a také další konkrétní věci), bylo

Můj morální nahléd vzal za své, najednou mi svatozář pohasla.

mi to moc líto a lekla jsem se. Viděla jsem jasně, že zasluožím smrt, být navždycky pryč od Boha. Začala jsem zoufale prosit, aby mi odpustil. A pak jsem věděla, že Ježíš říká: „Neboj se, vždyť to přece já jsem umřel místo tebe, za tvoje hříchy. Už jsou odpuštěné, cesta k Bohu je volná“. Zaplavila mě nesmírná vděčnost. Tak i já smím, i pro mě je odpuštění a Boží přijetí! I kvůli mně musel Ježíš umřít. Ale vstal z mrtvých, žije! Z kostela jsem doslova vyskákala radostí a hned jsem si vyzkoušela, jak Bůh mění moje srdce. S úžasem jsem pozorovala, že lidi, které cestou domů potkávám, mám velice ráda.

Od té doby se s Bohem přátelím a nevycházím z údivu. Jak je svatý, moudrý a mocný! Snažím se Mu rozumět a poslouchat Ho a On mě nezaslouženě zahrnuje svou láskou a dary a dárky. Dal mi skvělého muže, nádherné děti, ale ten největší dar – věčný život jsem od Něj dostala před šestadvaceti lety na Strossmayeráku.

Anna Slobodová

9. Jan 6,63

10. Skutky 10,38

11. Izaiáš 53,6

12. Řím 8,11

13. 1. Kor 2,6-16

14. Řím 5,5

15. Gal 4,6; Řím 8,15-16

16. Jan 15,26; Jan 16,12-15

17. 1. Korintským 3,16

Nový pastýř

Protože to nedávno byl již rok, co Mirek Hoblík začal pastorem naplno, zeptali jsme se za Vás.

Jak ses šzil s povoláním pastora, jako se zaměstnáním?

Jelikož jsem se na toto povolání připravoval poměrně dlouho a již dlouho předtím jsem byl ve vedení regionu, nebyla to zas tak revoluční změna. Těšil jsem se na to, že budu moci dělat věci, na které jsem při zaměstnání neměl čas. Částečně se to podařilo, ale měl jsem představu, že pastor má k dispozici více než 24 hodin denně. Asi jako každý se snažím ořezávat to méně důležité a dělat to, k čemu jsem zkonstruovaný a přitom úplně neignorovat to, co se ode mne očekává jako od pastora, což znamená růst v oblastech pro mne málo probádaných. Např. nerad telefonuji. Radši mám osobní kontakt.

zí substance. Zbytek bych nechal na nich.

Otázky pro Hanku:

Jaké to je být ženou pastora?

O tom jsem nikdy moc nepřemýšlela....prostě jsem Mirkova žena se vším všudy :). Asi je to proto, že od počátku našeho vztahu jsem

📍 zleva Míša (16 let), Mirek, Hanka, Ráchel (13 let), David (17 let) a Benjamin (5 let)

☺ děti na společné dovolené

vždycky počítala s tím, že Mirek bude Bohu sloužit naplno (i když třeba ne hned na plný úvazek). Uvědomila jsem si, že takovou jistotou v našem vztahu je pro mě to, že vím, že Mirek miluje Boha víc než mě. Kdyby

se na tom něco změnilo, začala bych mít vážné obavy :). Čeho si vážím a za co jsem vděčná je to, že od Mirka ani od nikoho jiného necítím očekávání toho, jaká bych měla být nebo co všechno bych měla dělat.

Co Tě na Mirkově práci těší a s čím se musíš vyrovnávat?

Jsem moc ráda, že Mirek dělá to, co má dělat, že má na to čas a že ho to baví. Těší mě, když spolu můžeme být u toho, když se mění věci, které dlouho vypadaly beznadějně, a když jsme při tom, když Bůh jedná. Možná to vypadá zcela neduchovně, ale radost mám třeba i z toho, že si občas můžeme spolu dát dopoledne kávu a povídat si u toho.

Když byly problémy se šéfem nebo s kolegy v Citroenu, dalo se to hodit za hlavu - sborové problémy, kritiky apod. je třeba řešit a zabývat se jimi. Jelikož jsem osoba, která nemá ráda konflikty, je to pro mě náročnější, ale na druhou stranu to беру jako výzvu pro můj osobní růst.

Pomáhá Ti teď Mirek doma více, méně, nebo se nic nezměnilo?

Dřív jsem od Mirka pomoc v domácnosti příliš neočekávala a ani nevyžadovala, protože kromě normální práce a služby ve sboru ještě opravoval dům (příští rok náš dům bude slavit setiny), takže na věšení prádla opravdu neměl kdy. Teď mě to pokaždé příjemně překvapí, když kromě toho, že postaví plot, ještě pověsí i to prádlo.

Ovlivnila práce pastora na plný úvazek nějak tvoji dosavadní službu?

Mám větší časový prostor věnovat se modlitbě, studiu písma, chvalám a obecenství s členy sboru. Stres ze světské práce je nahrazen jinými tlaky, ale je to přeci jen jiná situace soustředit se na jednu oblast....

Přinesla Ti práce pastora něco nečekaně příjemného, nebo naopak nečekaně těžkého?

Jak jsem zmínil, přechodem na plný úvazek se moje služba spíš rozšířila, než zásadně změnila, takže ani nějaká nečekaná překvapení jsem nezažil.

Máš velkou rodinu a velkou službu. Jak se Ti to daří skloubit?

Ve skutečnosti nejsem pastorem já, ale část pastorské činnosti děláme společně s Hankou. Některé administrativně organizační záležitosti zvládne rychleji a lépe. Bez její podpory bych si to nedokázal představit. Děti si po počátečních obavách zvykly na tátu pastora, zjistili, že se moc neliší od předcho-

● MISIE

Ona je prostě úžasná...

„Chodila sem před vámi na skupinku. Než jste přišli, občas hrála ve chvalách. Dnes si v rámci ohlášek přečteme dopis od Ivany....“ Na jméno Ivana Šimová jsem narážela takřka na každém kroku. Nepamatuju se, že by se nějaké regionální setkání obešlo bez její imaginární přítomnosti. Všechno uměla, všechno zvládala, všichni na ni myslí, všichni ji mají rádi. Velká misionářka, kterou její pověst předchází. Občas mě s pocitem jakési pomyslné konkurence napadlo „dobře, že je na cestách“.

To bylo před rokem po našem příchodu na region. Pak se někdy na podzim těsně před začátkem bohoslužeb rozšuměl sál a všichni se k ní sbíhali. Nikdo mi nemusel říkat, kdo to je. Nenápadně jsem postávala kolem a pozorovala návrat milované dcery.

Asi se budeme muset seznámit...

Seznámily jsme se hluboce a definitivně během jednoho krátkého rozhovoru na zimní dovolené. Stačilo několik dobře položených otázek a věděly jsme o sobě to nejdůležitější. Padly jsme si do oka a pak do náruče. Teď se na dva měsíce chystá do Ruska. A pak už TAM, do střední Asie. Z bezpečnostních důvodů je to blíže nespecifikované místo... Ale to nevádí, protože Bůh to nemá nijak blíž sem nebo tam. Bude tam s ní stejně jako tady s námi. S námi, co jsme tu zůstali a budeme na Ivanu zas jen vzpomínat. Všem hostům na regionu budu vyprávět, jaká je úžasná. A pokud tu někdo vydrží do jejího návratu, bude se s ní taky moc i seznámit... za odměnu.

M. Zoubková

● JAKÉ TO BYLO – ohlédnutí za létem

Miláčku, osladil jsi to kafe?

Je tu daleko víc místa, než se zvenčí zdá. Tahle roubenka, přimáčknutá do svahu krkonošské stráně je maličká, zvlášť ve srovnání s dalekým výhledem z terasy. Ráno je trošičku chladno, ale cáry mlhy v údolích slibují další slunečný den.

„Je nějaký zvláštní důvod, proč jsi synovi nedal jídlo?“

„Zdržoval s oblíkáním, šel jsem napřed.“

„Nějaký zvláštní důvod“, tak tomu říkám formulace. Já doma „nesmím“ svůj požadavek uvést ani slovy „Mohl bys“. Prý to zavání manipulací. Prostá výzva „Vynes prosím smet“ je údajně nejpřijatelnější. Pokud se PROSÍM nezamění s ASPOŇ. Ale ten tón, tím se dá zachránit i zkazit kde co.

„Nevidíš, že ten čaj má horkej?“

„Vidím. Si to vyfouká, ne?“

Dobrá odpověď podle mého gusta, pochvám v duchu pohotovému otce. Docela slušně odrazil útok. Pečlivá maminka, která musí vždy myslet za všechny, se ale nevzdává: „Anebo to na sebe vyleje!“

Kapitulace. Vydržel jedno kolo. Vůbec nechápu, proč služba dává na stůl tak horkej čaj, když je tu tolik dětí, napadne mě hned výmluva za něj. Ovšem nic proti dnešní službě. Budu si na to muset dát pozor. Taký sem ten čaj nosím rovnou z plotny. Snažím se odfiltrvat cvrkání devíti předškoláků, o batolátech nemluvě, a přesouvám svou pozornost k dalšímu stolu.

„Máš tady i své děti,“ jemně mi připomene manžel, když vidí, že se zase ztrácím ve svých úvahách. Z venku ke mně doléhá dětský hlásek a já si uvědomím, že už se hodnou chvíli snaží získat mou pozornost. „Jestli něco chceš, musíš mluvit nahlas“, připomínám cvrkovi. „A žádný kňourání!“

U vedlejšího stolu se mezitím plánuje trasa výletu. Zřejmě se kladou podmínky účasti. „A čistý triko!“ Přijde mi zvláštní, jakým tónem se dospělí lidi spolu někdy baví.

„Miláčku, osladil jsi to kafe?“

„Nenašel jsem cukr.“

Stoím oči na cukřenku vedle čaje. Jo, a kdes ho hledal?! Chce se mi procedit mezi zuby, ale včas se kousnu do rtu. Já se takhle s lidmi přece nebavím. Hlavně to není moje věc a moje kafe. Ale napadne mě to. Rychlejší, než mrknutí oka. Vždycky mi bleskne hlavou odpověď, i když se mě nikdo na nic neptal. Starat se o svoje kafe, to je pro mě jako obcházet v parnu kolem bazénu a neskochit. Stejně skočím. Nejpozději do konce snídaně skočím někomu do řeči a dořeknu jeho vlastní myšlenku.

Další ráno. Ranní nádherný výhled a ranní modlitební chvíle, již předchází úvod z epištoly Jakuba: „Buďte rychlí k naslouchání, pomalí k mluvení“. S tvář pokerového hráče poslouchám modlitby a uvnitř to bolí.

O několik dní později padá na stůl otázka v souvislosti s textem písně: „Nemusíš se bát Boží slovo žít... a s ním vítězit.“ Odpovídám jako poslední, tiše a stručně: Jakub 1, 19.

Opírám se o vyhřátou stěnu roubenky a očima pátrám po nejvyš položeném stavení na protějším kopci. Dětské hlasy v pokojích utichají a postupně přicházejí rodiče. Těším se, co se zase dozvím, vždyť pozorova-

vat ty dvojice bývá někdy prostě úsměvné.

„Omlouvám se za to, co jsem tu včera řekla o manželovi,“ zazní do ticha.

Poslední paprsky slunce stále ještě hřejí. Říká se, že na západních svazích vrchu Žalý bývá nejdelší den. Po setmění tam ale nena- stává žádné ticho noci. Naopak, spustí cvrčci. Dětem musíme zavřít okno, stěžují si, že je „ruší svět“. V Chorvatsku je na noční cikády příplatek, stejně jako za výhled na moře.

M. Zoubková, region Jih

V říši princezny Kačenky

Na letošní dovolenou regionu Východ jsme vycestovali do Kačenčiných – Orlických hor v prvním srpnovém týdnu. A byl to prima týden, kdy se snad všem zúčastněným podařilo opřít se od stresů velkoměsta a uprostřed lesů a luk prožít nerušené obecenství s Bohem i spolu navzájem. Nuda neměla na naší regionálce šanci díky pestré paletě

duchovních i odpočinkových aktivit – večery s programem zaměřeným na hledání Boží vůle, večer chval, ranní modlitební se čtením kapitol knihy Zjevení, posezení u táboráku, večerní bojovka pro děti nebo výlet na zámek do Rychnova nad Kněžnou. Ti, kteří rádi odpočívají i aktivně, si přišli na své ve volejbalovém zápolení, při zkoušce sil a obratnosti v lanovém parku, při cyklovýjezdu nekonečného stoupání do tisícimetrového sedla Šerlichu nebo při turistických výlepech. Nechyběla ani pověstná třešnička na dortu v podobě velké hry pro malé i velké, kde se soupeřilo o přízeň místní vládkyně hor princezny Kačenky. Kéž v nás dlouho vydrží radost a občerstvení těch dnů a dodává nám elán do dnů naplněných všedními starostmi. Díky Pane Ježíši za požehnání naší dovolené, díky Jiřko a Petře Homolkovi za perfektní organizační zajištění, díky personálu chaty Radost v Deštném za péči o nás.

Jaroslav Novák, region Východ

Závdavek nebe

Být spolu bylo zkrátka moc dobré.

Půvabný statek přestavěný k ubytovávání poutníků životem, kteří si sem mohou přijet odpočinout a na své pouti se na chvíli zastavit, nám na pár dní poskytl příležitost prožít společně něco pěkného. Daleko od stresů a bojů s dávkou starostí a povinností, kterou nám takzvané všední dny přinášejí jsme se potkávali při dobrém jídle, cestou do umývárny s kartáčkem v ruce, psaní dopisů a věšení přepraných ponožek v altánku. Přes den výlety společné i samotářské, večer zamyšlení nad životem s Bohem, písničky, chvály. A hrály se hry. Těch byla spousta a byly zábavné. Při některých se namáhaly svaly, při jiných mozek. Ale jen tak lehce. Abychom se moc neunavili. :) Počasí nadmíru příjemné – ani vedro, ani zima a rybník – inu rybník byl trochu zarostlý, jenže plavat se v něm rozhodně dalo. Někteří by o tom možná vedli polemiku. Totiž vlastně kromě mě (a jednou mého muže a synka) v něm nikdo jiný plavat

nechtěl. I to však byla pohoda. Každý dělal to, na co měl chuť a nedělal, co dělat nechtěl.

Nu, alespoň do velké míry. Nakonec jsem vždycky musela jít spát, i když se mi nechtělo a nakonec jsme museli odjet domů.

Přišlo to jen o malý kousek dřív, než jsme spolu stihli zažít něco opravdu hlubokého. Jen jsme se tak stihli očíkat. Jen jsme spolu trochu pobyli. Jen jsme se spolu trochu zasmáli. Jen jsme na chvíli spočinuli. I tam každý z nás prožíval své boje, které probíhaly v skrytu pokojíků a lidských srdcí. Bez těch to v tomto čase nejde. Jednoho dne ale bude dobojováno.

A pak všechna ta psina, pohoda a společenství půjde do hloubek, o kterých se nám ani nesnilo.

Tohle byl jen takový malý závdavek. Ochutnávka toho, co pro nás Ježíš vybojoval. Pak už nebudeme odjíždět domů. Budeme totiž doma. S Ním. A napořád. Juchuuuu!!!

Katka Hunalová, region Palmovka

Jak bylo na letošním Teen campu?

Všichni z našeho sboru, co jim je mezi 12 a 18 lety, měli letos, poslední srpnový týden, opět příležitost přijet jako účastníci na mlá-

dežnický Teen camp. Ti, co už byli starší, mohli jet sloužit. A tak se nás nakonec v rekreačním středisku v Benešově Hoře sešlo kolem 120 a pražská mládež byla posilněna i účastníky z mnoha jiných měst a denominací.

Na program byly dopolední workshopy, zaměřené různými směry, takže si snad každý mohl vybrat, co mu bylo nejbližší. Odpolední semináře kreativní, intelektuální, biblické i vzdělávací (náhodný výběr: Debity a kredity aneb, jak na burze neprodělat trenky, Příběhy uprchlíků, Jam Session, Proč a jak se učit Bibli zpaměti???, hra v lese, Evangelizace cizinců s praxí ve Vimperku, atd.) vedené účastníky, vedoucími i zajímavými hosty. Po seminářích následovaly sportovní aktivity. A večerní programy, které byly spojeny některými tématy, na něž upozorňuje, nebo co prožil apoštol Pavel. Cílem bylo povzbudit účastníky k tomu, aby ve svém životě, či v některých oblastech, přešli ze tmy do světla, což bylo také motto celého TC.

Bůh s námi byl celý týden a my jsme mohli vidět, jak jedná s lidmi a jak mnozí mladí vstupují do nových služeb. Přikryl to, že vedoucí jednoho workshopu a zároveň kapely zůstal „uvězněný“ v USA. Ochránil nás od zdravotních problémů. Několik lidí uzdravil. Dotýkal se lidí skrze slova i Bibli. Dal mladým chuť zapojit se do třídní modlitební stráže. S návštěvníkem misionářem „Ondřejem“ si několik lidí mohlo přímo zkusit evangelizovat cizince v blízkých městech a všichni byli nadšeni tím, jak bylo evangelium přijímáno. David a David a Kuba si mohli vyzkoušet, jaké to je kázat mladým lidem a přinesli povzbudivá slova a výzvy.

To je jen něco málo z toho, co jsme tam prožili (ještě například přespávání v lese bez spacáků a protichemický závod :-). Měli jsme se tam spolu i s Bohem dobře a doufáme, že to bylo k užtku Božímu království. A níže je pár postřehů, které nám poslední den mládežníci napsali:

Dostala jsem tady pokoj, radost... a chuť číst Bibli a modlit se.

Chvály se mi strašně líbily, taky mě hrozně začala bavit Bible. Jsem ráda, že i když jsme tu byly poprvé, ostatní nás hezky přijali.

Rozhodla jsem se hledat Boha místo kluků. Zamilovat se do něj a naslouchat jeho hlasu. Je to úžasný a já tenhle život s Bohem miluju!

Šel jsem se po výzvě modlit s Michalem, zažil jsem Boží doteky, obrovskou radost – až se

mi chtělo brečet, ale hlavně vysvobození ze situace ze vztahu k mámě.

TC je pro mě každoročně nakopnutím po prázdninách a příprava na běžný život. Letos mě Bůh leccos ukázal o mně, o životě s ním, nebo třeba o duchovních darech. Za to jsem nesmírně vděčný a těším se na příště.

Byla mi uzdravena záda!

Bůh mi ukázal řešení problémů, ve kterých jsem byl už roky v koncích a snažil jsem se je řešit po svých.

Mě Bůh doopravdy utvrdil mojí víru tím, že mi před očima dorostla noha, je doopravdy rozmanitý ve svých zázracích :-). A utvrdil mě zde s tím, že mám jít na krátkodobou misi. Moc se mi tu líbilo.

Hello everybody! :)

Dopis v Dopise

Už je to měsíc co, jsem si sbalila kufry a odjela na rok za Velkou Louží – do USA. Pracuji tu jako „au pair“, neboli chůva, v rodině Roda a Dáši Klingerové – dříve Škarové. Někteří si ji můžete pamatovat z doby, kdy chodila do KS Sever.

I když jsem na půdu USA vstoupila už 9. 8., do rodiny jsem přijela až v pátek 13. 8. Předtím jsem byla s dalšími au pairkami v tréninkové škole v New Yorku.

Hlídám sedmiletá dvojčata – Matýska a Esterku. Oba mluví česky, tak je práce o něco lehčí :) Přes týden mám dopoledne volno, z toho část pracuji, a pak odpoledne jsem s Ester a Matýskem. A o víkendu se vždy těším do jejich sboru – Vineyard (=vinice). Protože členů je hodně (cca 300 lidí) mají dvoje bohoslužby za dopoledne. A to je pro mě hrozně super. Na první jsem na celou dobu, nejdřív chvály a pak kázání a pak při druhém shromku odcházím po chválách na setkání mládeže. Takže o nic nepříjdu, protože kázání je stejné na obou shromážděních :) Asi před půl rokem jsem začala chodit v Praze na IHOP (mezinárodní dům modliteb) a objevila jsem službu prapory a tancem. Praporování je pro mě nejdůležitější v komunikaci s Bohem a taky služba, kterou mohu v církvi sloužit. Před odjezdem jsem se Dáši pta-

la, zdali mohu přivést prapory a ona souhlasila, že to mohu zkusit :) Sestřička ze sboru byla tak hodná, že mi pár praporů na rok půjčila, protože já vlastní nemám, a teď jsem za to hrozně vděčná! :) Lidí ze sboru jsou tím taky nadšení, tak uvidíme, co z toho bude. Také už začínám poznávat víc lidí z mládeže, ale jde to pomalu. Tak dlouho jsem byla zvyklá na jednu velkou partu lidí, kamarádek, kamarádů, že si člověk ani neuvědomí, jak a kdy se s nimi seznámil a jaké to bylo se učit poznávat druhého člověka. Teď jsem od nich téměř odříznutá a přede mnou jsou noví lidé, které musím poznat. Ale nejdřív se musím od nich učit způsob komunikace a učit se je znát. Pro někoho je to možná překvapení, ale člověk se neprobudí s tím, že by člověk, kterého den před tím potkal, byl hned nejlepší kamarád. A to je asi pro mě teď nejtěžší. Nejlepší osoby zůstaly v Praze a já se musím naučit poznávat lidi.... Ale těším se, až objevím jejich poklady :) Potom to bude krásný. :)

Pro teď je to ode mne asi vše, zdávám všechny! Mám vás moc ráda a moc mi chybíte.

Klára Božovská

Celosbor v září

Tak jsme se opět po létě sešli ve velkém počtu v Ládví. Někdo by se, pravda, ještě vešel, takže směle s sebou přistě vezměte příbuzné a přátele. Pro děti byly, jako vždy, připraveny dvě oddělení nedělní. Pro předškoláky a pro školáky. Jako novinka zahájilo setkání starších školáků, tedy těch milých sourozenců, které už nezaujme nedělní a ještě nebaví kázání. Je skvělé, že se pro naše odrůstající děti našli ochotní „průvodci nedělí“.

Chvály, pod vedením Karla Petkova, nebyly bujaré, nebo skotačivé (což bývá také prima), ale zvaly nás rovnou do hloubkového rozhovoru s Bohem. Ukryti v Jeho laskavé náručí, jsme od Něj vyslechli pochvaly i napomenutí. Alespoň já jsem to tak zažila a nebyla jsem sama, myslím.

Luboš své kázání nazval „Lehce do Církve, těžko k Ježíši“. Řekl, že to je dnes u nás úplně obráceně, než v první Církvi. Nebylo lehké se k Církvi jen tak připojit. Struktura sboru byla také jiná než dnes. Byla více hnutí, zapojovala se do dnů. Křesťané vycházeli mezi lidi, měli vliv. Vždyť tenkrát v krátké době převrátil svět na hlavu. I když některé sbory měly velké problémy: nemravnost, bludné učení a další, přesto rostla. Zvláště v Jeruzalémě se dařilo. Duch svatý potvrdzoval kázání uzdravováním, vysvobo-

zováním. Lidé měli bázeň se k Církvi připojit. Další ze znaků první Církve byl, že měli vše společné. Nerodíme se štedří, štedrost je známka změny. Luboš zavzpomínal na své dětství: „Měl jsem dřevěného kašpárka, který bubnoval, když jsem ho za sebou tahal

„Měl jsem dřevěného kašpárka, který bubnoval, když jsem ho za sebou tahal na provázku.“

na provázku. Nechtěl jsem ho nikomu půjčovat a každému opovázlivci jsem kašpárka vytrhl“. Byli denně spolu – vyhledávali se a nenudilo je to. Přijímali pokrm s radostí a veselím. Když jsme radostní a máme prosté srdce, není to známka hlouposti. Prosté srdce je bez hořkosti, závisti a podezřívání. Byli vděční – chválili Boha. Když nejsme vděční, přichází otrávení, hořkost a pak nuda. Můžeš se rozhodnout: dívat se na to, co se povedlo, co dobrého máš, co se daří a být vděčný, nebo být našťvaný a otrávený, že se věci nedějí, jak bys chtěl. Byli všemu lidu milí. Lidé byli udiveni, jak Církev žije, viděli tu změnu a přidávali se k nim. „Co my šíříme? „Církev neměla televizi, internet, nezvala lidi. O Letnicích Petr nekázal líbivě a lákavě. Řekl: „Vy jste zabili Ježíše, jste vrazi!“ Oni

byli zasaženi a ptali se: „Co máme dělat?“ A Petr jim řekl: „Čiňte pokání, pokřtíte se a přijmete moc Ducha svatého“. Petr jim slíbil odpuštění hříchů a Ducha svatého. Nesliboval zdraví, prosperitu. Jistě, Ježíš s námi a s našimi vztahy jedná, ale hlavní je, že jim budou odpuštěny hříchy. Pokud lidem nedojde hrůza hříchu, nebudou se radovat z odpuštění. „Jakého Ježíše zvěstujeme? Hlavněho strejdu, nebo Lva z Judy?“ Ježíš může

být degradovaný z Pána na sluhu. Možná to souvisí se zázraky, které se u nás tolik nedějí. Před Ježíšem se satan třese, ale sluha si neporadí ani s rýmou. Přemýšlejme, jestli žijeme život, který odpovídá a jakého Ježíše zvěstujeme. „Přeji si, abychom byli sborem, kde to pulsuje a abychom společně zvěstovali Ježíše“. Řekl Luboš. Na závěr nás ještě požádal, abychom Pánu položili otázku: „Je něco, co mám změnit?“ Na konci se starší za ty, kdo si přišli dopředu pro modlitbu, modlili.

Setkání končilo při radostných, horech šťastných Božích dětí, nebo při vážných rozmluvách, které spontánně přecházely do modliteb. Pak jsme se rozešli, ale jako Tělo držíme pevně dohromady spojení Boží láskou.

Nanda

Setkání služebníků

Setkání zahájil Luboš otázkou (neřečnickou): „Co vás motivuje?“ Dočkal se různých odpovědí od „úspěch“ po „neúspěch“. Sám je shrnul takto: „Není žádná lepší motivace, než když jsme s Bohem a vidíme jaký je, jak jedná“. Připomněl, jaké zákeřné nebezpečí na vedoucí číhá, pokud si osobní čas s Bohem neuhlídají a čtou Bibli skoro jenom když chystají program a modlí se pouze za druhé. Může se ztratit skutečný život s Bohem.

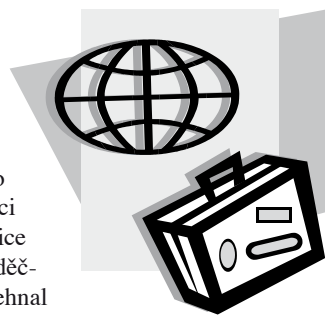
Jestliže nemáš na Boha čas, změň něco! Abys neztratil to nejdůležitější.

Potom po chvalách Luboš připomněl sborové zásady, zvláště tu, že chceme s lidmi sdílet evangelium. Stále se nám to nedaří tak, jak bychom chtěli. Jednou skupinou, které máme říci o záchraně v Ježíši, jsou přistěhovalci, migranti. O nich Bůh mluví skrze prorocké, které nedávno přijal pro českou církev Michal Vaněk z Brna (viz ŽV 4/2010). Bůh v něm říká, že se máme připravit na velké množství těchto lidí, ujmát se jich a sloužit jim. Slíbujeme, že On nás povede.

Proto na sobotní setkání pozval Luboš Jardu z Apoštolské církve, který již několik let cizincům o Ježíši říká. Jarda nám vyprá-

věl, jak ho postupně Bůh do této práce přiváděl. Dnes je to jeho hlavní pracovní náplň. „Cizinci jsou, na rozdíl od Čechů, velice otevření pro evangelium a vděční za každé přátelství“. Jarda sehnal různé materiály v mnoha jazycích, které může rozdávat. Pro mnoho cizinců je to vůbec první setkání se Slovem a také s křesťany. V jejich vlasti je Bible zakázána, nebo prostě o křesťanství nikdy neslyšeli. Až v České republice. Jarda řekl: „Pojďte se mnou, ukážu vám, jak na to“. Organizuje totiž po sborech skupiny, kde vyučuje o takové službě cizincům a zaučuje lidi přímo v jejich městě.

Za poslední 3 – 4 roky se počet cizinců v ČR znásobil. A přicházejí stále další. Je lepší, když si od nás mohou vzít křesťanství, než aby tady šířili některé ze svých náboženství a dál zůstávali bez Krista. Za necelých padesát let zde může, podle předpovědí a demografických výzkumů, převládat islám. Zvratit to může pouze Bůh skrze svou Církev – nás. „Půjďme s evangeliem naproti přistěhovalcům, nebo se budeme jen dívat?“ Mů-

žeme zkusit jít k jiným národům přímo v Praze. Jarda je ochotný nás v tom využít.

Další byl na řadě s pozváním do aktivní účasti na Dnech dobrých zpráv druhý Jarda, tentokrát od nás. Krátce připomněl již dva minulé, úspěšné, ročníky festivalu. Pozval nás k modlitbám a ke zvaní přátel na Dny. Kulturní nabídka je letos zase o něco pestřejší, takže to „své“ a svých přátel si každý může najít. Tentokrát festival skončí nedělním evangelizačním shromážděním první neděle v listopadu.

Potom jsme se chvíli zaměřili na názorné a praktické využití webových stránek sboru, kterými náš provedl jejich administrátor Vláďa.

Před přestávkou jsme se společně modlili, žehnali si a užívali si Jeho návštěvu.

Po „bagetobědě“ jsme se rozdělili do různých skupin a pokračovali.

Myslím, že takhle společně strávená sobota je výborným tmelem pro KS Praha. Na tu příští 27. 11. jsou opět zváni všichni služebníci.

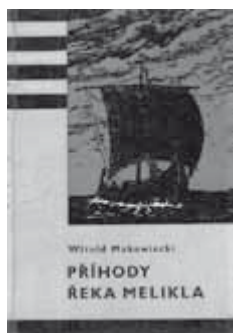
Nanda

Příhody Řeka Melikla - Tři útky z Korintu

Melikles prožíval šťastné dětství. Jeho otec, námořník a majitel rybářské lodi mu dopřával stejné vzdělání, jako měli jeho bohatší vrstevníci. Často s sebou svého syna brával na cesty. Brzy tak dokázal poznat rozmary moře, číst ze západu slunce, z vanutí větru, šumění vln. Uměl dobře odhadnout hrozby a varování, které z toho všeho vyplynuly.

Rodinná idyla se změnila, když bylo Meliklovi 12 let. Otec zahynul ve velké bouři. Jeho výchovy se ujal přísný a bezohledný strýc. Na jeho lodích si Melikles zoceloval svaly tvrdou prací a zdokonaloval se v námořnickém řemesle.

Při jedné z cest je přepadli a po tuhém odporu přemohli piráti. Strýc zahynul a Melikles, ač při odporu dokázal zabít dva z drzých útočníků, padl do zajetí a krátce poté byl prodán do otroctví Féniciánům. Svobodomy-

slný mladý námořník nevydržel v zajetí dlouho a dvakrát se pokusil o útek. Při druhém chybení měl být ubíčován k smrti. Na poslední chvíli ho vyplatil za přemrštěnou cenu kapitán Kailas a jeho tajemný spoluceputující, stařec Nehurabdet.

Zde začíná první část z dvoudílné série Witolda Makowieckého: Příhody Řeka Melikla. Popisuje Meliklovu dlouhou a dramatickou cestu

z Kartága, kde byl v otroctví, za svou matkou do rodného Milétu. Protože se naučil cenit si svobody, o kterou nakrátko přišel, stál vždy na straně utiskovaných. Jeho upřímnost a horkokrevnost spolu s užvaněností jinak dobrosrdečného Kailase jim během putování přinese pytel problémů. Ani Nehurabdehova přítomnost se občas neobejde bez potíží. Časem se z něj vyklubá médský vyslanec s taj-

ným posláním, na jehož zneškodnění mají představitelé Kartága velký zájem.

W. Makowiecky má dar vtáhnout čtenáře do děje ve kterém prožije krkolomná dobrodružství, pozná utrpení otroků na galérách, život helénských osadníků v Egyptě, nebo se doví něco o politice na nejvyšší úrovni v šestém století před naším letopočtem.

Na příhody Řeka Melikla volně navazují Tři útky z Korintu. Hlavní hrdinou je ale dvanáctiletý Diosos. Ten se seznámí s již dospělým Meliklem a jeho nejlepším přítelem, skvělým šermířem, ale i švagrem Polyneikem v době pro něj nejtěžší. Jeho rodina má být pro dluhy prodána do otroctví bezohledným obchodníkem. Zajímavé je setkání s galejníkem, jemuž kdysi pomohl Melikles na svobodu a jenž se mezitím stal vůdcem pirátů. V tomto díle se dovíme něco ze života těchto námořních lupičů i o tom, jak se zakládaly v starém Řecku nové osady.

Kniha byla vydána v r. 1975 v edici Albatros a k sehnání je již jen v antikvariátech nebo v knihovnách.

Pavel Rosecký

● OZNÁMENÍ

SEMINÁŘ O PASTORACI A VNITŘNÍM UZDRAVENÍ

Peter a Solvei Stohlovi pocházejí z USA, ale již 17 let slouží v Evropě. Od roku 2005 žijí v Kaunasu v Litvě, kde pracují v rodinném centru jako křesťanští rodinní poradci. Pomáhají lidem vyřešit různé životní problémy a nedorozumění ve vztazích. Také dokáží pomoci lidem zvládnout charakterové problémy a modlí se s nimi za to, aby se v nich obnovila důvěra, sebeovládání a empatie. Zabývají se pocity viny, depresí, samospravedlností, zármutkem, dále manželskými problémy a problémy s výchovou dětí. Jejich služba je cílená a účinná. V minulosti sloužili také v Rusku, Kazachstánu a Lotyšsku. V ČR byli poprvé v roce 1993.

Základní kurz o vnitřní proměně

Během Velikonoc vyučovali na výjezdu regionálních vedoucích regionu Střed manželé Stohlovi na téma „Vnitřní proměna“. Následně sloužili i jednotlivcům a párům osobními rozhovory. Ohlas na jejich službu byl velmi pozitivní a proto jsme se rozhodli jejich službu zprostředkovat i dalším. Během tohoto školního roku proběhnou tři víkendová setkání (pátek večer a sobota), během kterých budou Stohlovi vyučovat Základní kurz o vnitřní proměně (celkem cca 10 lekcí). **První setkání proběhne 12.-13. listopadu 2010**, další v březnu a v květnu 2011. **Je potřeba se přihlásit na celý kurz, cena je 1000,- Kč.** Přihlásit se můžete ve sborové kanceláři (praha@kaes.cz) **do konce října.** Přihlášku pokud možno neodkládejte.

Možnost osobních pastoračních rozhovorů

Peter a Solvei budou v Praze vždy na týden. Kromě vyučování budou k dispozici pro osobní pastorační rozhovory. Jsme velmi rádi, že jsou ochotni takto posloužit a doporučujeme vám této možnosti využít. Jestliže o rozhovor máte zájem, je potřeba se předem objednat. Pokud budete potřebovat překlad (neumíte anglicky a nemůžete si ho zajistit sami), dejte nám prosím vědět a my vám překlad zajistíme. Pro rozhovor není potřeba absolvovat seminář. Prosíme ty z vás, kdo máte o osobní setkání se Stohlovými zájem, abyste se **do 11. listopadu telefonicky obrátili na Pavlínu Královou (tel.: 284822294) a domluvili se na termínu.**

pátek 12. 11. 2010

18.30 - 20.30h

Selhání ve vztazích

Zvládání emocí

sobota 13. 11. 2010

9.00 - 11.00h

Souzení druhých v dětství

Dílo kříže

11.30 - 13.00h

Vnitřní proměna – biblický pohled

My jako vedoucí regionu Střed jsme měli tu možnost začít službu Stohlových na vlastní kůži. Přesto, že nám jejich službu vychválili, si myslím, že bych na jejich seminář nešel, kdyby to bylo v Praze. Toto bylo v rámci výjezdu vedoucích a tím vlastně nebylo úniku. Musím říct, že mě velice příjemně překvapili. Program byl zajímavý, ale nejlepším byla ta část s dotazy, kde vyniklo jejich obdarování a zazněly konkrétní zkušenosti, které za léta své služby nasbírali. Po skončení jsem se hned začal zajímat, zda by takovou službu nemohli zkusit i u nás. A teď je to tady. Možná, že věříte jako já před tím, že jsou opravdu obdarování a jejich služba je skvělá, ale na seminář/kurz se vám nechce. Třeba vám k rozhodování pomůže moje zkušenost. Vašek Kordula

● OZNÁMENÍ

UŽ JE TO ZASE TADY

Čas běží rychle a tak uběhl další rok a před námi je již třetí ročník festivalu DNY DOBRÝCH ZPRÁV. Když jsme v roce 2008 začínali, nevěděli jsme, zda akce neskončí po jednom ročníku. Ale neskončila, pokračuje a zatím co v něčem je stále stejná, v něčem je jiná a v něčem bude doufám jiná.

CO JE STEJNÉ?

Stále je to akce, která má sloužit k přirozenému setkání lidí, kteří v Pána Ježíše nevěří s lidmi, kteří jsou křesťané. Kvalitní hudba, divadlo atd., kterou vytvářejí křesťané, má oslovit, seznámit lidi s křesťany a s obra-

zem církve, jaký často neznají a má nám dát možnost pozvat naše známé na kvalitní křesťanský program, kde nebude žádný tlak, ale bude tam uvolněná radostná atmosféra. To se v minulých letech dařilo. Konečným cílem je lidem umožnit setkání s Ježíšem.

CO JE NOVÉ?

Někteří vystupující a programy. Akci už nepořádá jen náš sbor, ale připojil se i sbor Apoštolské církve „Církev bez hranic Praha“. Přímě na akcích nebudou výzvy, ale všechny zveme na nedělní shromáždění, kde bude jasně kázáno evangelium a kde bude výzva.

CO BUDE JINÉ?

Minulé ročníky jsme pořádali před akcí modlitební setkání. Ty budou i letos středy v říjnu. Mám naději, že budou mnohem více navštívené než dříve.

V minulých ročnících jsme se setkali se zájmem návštěvníků a i účast byla většinou dobrá. Nevím ale o žádném obráceném. Letos mám naději, že se lidé budou obracet a že budou mít zájem i o návazné programy.

Festival proběhne 1. - 6. 11. Doufám, že se na něj těšíte stejně jako já. Pokud ne, tak ještě můžete stihnout začít. :-)

Doufám, že se chystáte zapojit stejně jako já. Pokud ne, tak je nejvyšší čas se pro zapojení rozhodnout. :-)

Lubomír Ondráček

DNY DOBRÝCH ZPRÁV

Vyberte si z **pevně rozbalit** programu zprávu pro Vás.
Neděle se **zastaví** ve všedním slonu týdne.
Pobavení, odpočinek, naděje, přátelství – zprávy, které jsou **dobré**.

KDY? Od 19:00 hodin 1. 11. – 6. 11. 2010
KDE? Salesiánské divadlo, Palác Casa Gelmi, Komunitní centrum sv. Prokopa
Podrobné informace: www.dnydobrychzprav.cz

Program	Místo	Datum	Den	Čas
Fyzikální show napínavé pokusy prof. Tomáše Tyce	Salesiánské divadlo	1. 11. 2010	pondělí	19:00
Smyčcové kvarteto přednese hudbu J.S. Bacha, J. Haydna a A. Dvořáka	Salesiánské divadlo	2. 11. 2010	úterý	19:00
Divadelní společnost Kairos II Taková divná doba	Salesiánské divadlo	3. 11. 2010	středa	19:00
Azusa Street (Slovensko) pop-rock / Alternative	Palác Casa Gelmi	4. 11. 2010	čtvrtek	19:00
Daniela Hogger (Velká Británie) pop-rock	Palác Casa Gelmi	5. 11. 2010	pátek	19:00
Touch of gospel gospelový soubor	Komunitní centrum sv. Prokopa	6. 11. 2010	sobota	19:00

Vstupné za jedno představení: 50,- Kč

Adresy míst konání:
Salesiánské divadlo - Kobyliště náměstí 1, Praha 8, metro „C“ - stanice Kobylisy
Palác Casa Gelmi - Korunní 30, Praha 2, metro „A“ - stanice náměstí Míru
Komunitní centrum sv. Prokopa - V hůrkách 1292/8, Praha 5, metro „B“ - stanice Hůrka

Akce pořádána za podpory
Magistrátu Hlavního města Prahy

Podpora: Křesťanské společenství Praha
Církev bez hranic Praha

www.praha.kaes.cz
www.jiiaacirkev.cz

MODLITEBNÍ ZA DNY
DOBRÝCH ZPRÁV JSOU
KAŽDOU STŘEDU
V ŘÍJNU OD 19:00
V KNIHOVNĚ NA ŽERTVÁCH

● OZNÁMENÍ

FULL FLAME

Organizace CFaN, kterou založil a vede Reinhard Bonnke, pořádá už mnoho let tzv. **Konference ohně**, které mají motivovat křesťany ke zvěstování evangelia. Protože o konference je velký zájem, rozhodl se R. Bonnke pro ty, kteří nemají možnost na konferenci přijet, připravit **motivační kurz** pod názvem **Full Flame**. Čeština je jedním z prvních jazyků, do kterých byl tento kurz přeložen. Sestává z **osmi setkání**, kde se na úvod promítne připravený **film** a potom se na základě připravených otázek **diskutuje**. Účastníci mají k dispozici brožury a všichni se mohou zapojit - nejedná se tedy jen o poslouchání vyučování.

Rozhodli jsme se na podzim uskutečnit tento kurz ve sboru. Společně zhlédneme video a budeme mít společný úvod a potom se podle počtu rozdělíme do diskusních skupinek.

Kurz bude úterky resp. čtvrtky (kvůli státnímu svátku) vždy od 18:30 ve dnech 5. 10., 12. 10., 19. 10. a 26. 10.

Účastníci dostanou na místě ke koupi účastnickou brožuru v ceně 50,- Kč.

Srdečně zvou Martin Čunek a Lubomír Ondráček

Začala jsem na pořad chodit, protože mě zajímalo, jak se Reinhardu Bonnkemu podaří pomocí DVD předat touhu zachraňovat lidi. To přeci asi nejde, přenést své nadšení pomocí videa. Jde to. Bonnke totiž nepoukazuje na sebe, své nadšení a zápal, ale staví před diváka pomocí příběhů a Slova skutečného hrdinu – milujícího Boha. Jednoduché evangelium, dobrá zpráva pro všechny o záchraně, se mě pokaždé hluboce dotklo. Naplnilo mě bázní i radostí, že „já mám, jsem zachráněná!“ . Pak zůstává otázka: „A oni?“ Při těchto věcech zažívám něco jako exkurzi do Božího srdce. Co bude dál? Zapálí Jeho láska, vylitá i do mého srdce, nový oheň? Očekávám to a těším se.

Na zbylé programy se můžete ještě směle připojit. Stojí to za to!

Nanda

Český studijní překlad **novinka** **Bible** v kapesním formátu

Mimořádně kvalitní a přesný překlad Bible do současné češtiny určený pro každodenní čtení ve formátu vhodném do kapsy, kabelky či batohu.

- ☐ 1200 stran ☐ 6 map
- ☐ obálka a kresba proti titulu – Aleš Lamr
- ☐ odolná vazba z umělé kůže
- ☐ bez poznámkového aparátu
- ☐ formát 12,5 x 17,3 cm ☐ cena 548 Kč

Vydává Nakladatelství KMS ve spolupráci s Českou biblickou společností.

Objednávky:

Nakladatelství KMS, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
<http://knihy.kmspraha.cz> ■ e-mail: knihy@kmspraha.cz ■ tel.: 284 841 922

Při objednávce 10 a více kusů 10% sleva.

Biblické hodiny

KAŽDOU STŘEDU

V 19:00 HOD

**v Kulturní centrum
Novodvorská**

Novodvorská 1013/151, Praha 4 -

Lhotka, 1. patro

Metro C „Kačerov“ - Bus 106, 170, 196, 203

Metro B „Smíchovské Nádraží“ - Bus 196, 197, 198 zastávka: „Sídliště Novodvorská“, KC Novodvorská je v dohledu od zastávky, stačí přejít prostranství.

6.10. Mgr. Adam Petráček: Ztracená generace

Kdo je tou ztracenou generací? Křesťan ve své generaci. Čas na změnu.

13.10. ThMgr. Dan Drápal: Vztah k Písmu

Co znamená, že Písmo je Boží Slovo? Co je to inspirace? Jak Bibli číst?

20.10. Mgr. Jana Hradová: Řím 8.kap. - Pracujeme k porodu

Co je život z moci Ducha? Jaká je naděje zakotvená v Kristu? Na co čekáme?

27.10. Ing. Miloš Poborský: Boží svrchovanost a lidská zodpovědnost

Je Boží vůlí, aby byli všichni spaseni, nebo jsou ke spáse vyvoleni jen někteří?

Srdečně zvou na výstavu uhlových kreseb s názvem

„SMUTNÁ KRAJINA (?)“

v Cafe DECADA, Vacínova 10, Praha 8

(Palmovka - hned naproti sborovému domu),

která bude probíhat

od 11. 10. přibližně jeden měsíc, vždy

od 8:00 - 24:00

Aleš Novák

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info Dita Frantíková
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

šestá

večerní setkání pro mladé, kde to žijete!

překvapivý výběr

10.10. 2010 v šest hodin
ortenovo náměstí 34, škola TGM

praha 7

vstup zdarma!

hudba - video -

tanec - scénky

nápojový bar

křesťanské společenství praha

www.mladezpaha.kaes.cz/sesta 724 435 309 - Dita Frantíková

Aglow

mezinárodní a nezidenominační sdružení žen
zve na další setkání, které se koná

8.10. – Marie Hahnová (Německo)

v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře,
Soukenická 15 (CB)

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

■ Nabízím pronájem pokoje ve čtyřpokojovém bytě pro věřící ženu. 3400 Kč/měsíc včetně poplatků, lokalita Háje, od října. Tel: 604 344 598 Pavel

■ Nabízím podnájem pokoje v H. Měcholupech, čtvrt hodiny busem od Hájů či Skalky, u krásného lesoparku. Pro jednoho muže za 4500 nebo pro dva po 2800 vč. energií. Pavel Jelínek, 602 443 447, pjel@centrum.cz

...až na sám konec země Podzimky 2010

KDY: 27. -30. října

CENA: 680 Kč

KDE: v prostorách
Gymnázia v Kutné Hoře

Více informací a elektronickou přihlášku najdeš na
www.mladezpaha.kaes.cz/podzimky

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

7.11. od 15:00 KD Ládví
Hudební skupina: pod vedením Jana Knížka
Divadelní skupina Kairos - Nádraží
Kazatel: Michal Klesnil - Proč zrovna Ježíš?

5.12. SOU Učňovská 1, Praha 9

2.1. od 15:00 KD Ládví

25.10. **SBOROVÁ MODLITEBNÍ**
Pondělí od 18:00

27.11. **SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ**
Sobota 27.11. v 9:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamená: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
Počet členů: 30/18/21

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 18.10. v 18:00 u Václavíků
Počty členů: 111/24/47
Vstup: Radka Konůpková

ZÁPAD

Kolektivní vedení
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích, (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 51/10/22
Narodila se: Ema Zapadlová
Přibyla k nám: Sára Anna Bílková

PALMOVKA

Pastor: Martin Čunek
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 80/15/28

STŘED

Pastor: Mirek Hoblík
Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
Počet členů: 89/17/58

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)
Počet členů: 45/2/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 81/12/18

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151
Modlitební: v Ne 18.00 hod - Dáša Blažková, Slepá I/14.
Počet členů: 48/5/25

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová
Sazba: APEO / Olga Hrdinová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

